

виявленню, раскрытию и расследованию преступлений в указанном секторе экономики страны.

Список использованных источников

1. Уголовный кодекс Российской Федерации от 13.06.2006 № 63-ФЗ // Российская газета. 2006. 25 июня.
2. О государственной судебно-экспертной деятельности в Российской Федерации: федеральный закон от 31 мая 2001 г. № 73-ФЗ // Российская газета. 2001. 05 июня.
3. Уголовно-процессуальный кодекс Российской Федерации: федеральный закон от 18 декабря 2001 г. № 174-ФЗ // Российская газета. 2001. 22 декабря.
4. О государственной программе развития сельского хозяйства и регулирования рынков сельскохозяйственной продукции, сырья и продовольствия на 2013-2020 годы: постановление Правительства РФ от 14 июля 2012 г. N 717 // Российская газета. 2012. 7 августа.
5. Репин М.Е. Выявление и раскрытие преступной деятельности в сфере агропромышленного комплекса России: постановка проблемы // Проблемы юридической науки в исследованиях докторантов, адъюнктов и соискателей: сборник научных трудов / под ред. М.П. Полякова, Д.В. Наметкина. – Н.Новгород, 2014. – Вып. 20. – С. 101-106.
6. Автономная некоммерческая организация «Судебная экспертиза» [Электронный ресурс]. URL: http://sud-exp.ru/comp_exp.html (дата обращения: 06.04.2015).

Савенко А.В., Приходько Ю.П.

КРИМІНАЛІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ ЗБРОЇ ДЛЯ БЕЗШУМНОГО ВЕДЕННЯ ВОГНЮ

Аналіз кримінальних проваджень свідчить про те, що найбільш розповсюдженим способом вчинення вбивств на замовлення є нанесення ушкодження в життєво важливі органи жертви – 90%, в переважній кількості випадків (близько 65-73%) з використанням вогнепальної зброї. При цьому вогнепальна зброя використовується як при безпосередньому контакті з жертвою, – так і з дистанції, наприклад з автомобіля чи будинку.

Практичними працівниками правоохоронних органів, співробітниками експертних установ різних відомств, вченими-криміналістами відзначається необхідність проведення ґрунтовних досліджень проблеми техніко-криміналістичного забезпечення розслідування вбивств на замовлення, учинених із застосуванням зброї, оснащеної пристроями для поглинання звуку при пострілі (надалі – глушник), а також слідів її застосування.

Сучасна зброя оснащена глушником може не тільки бути практично безшумною, але і стріляти без полум'я. Таку зброю в СРСР стали розробляти в 50-х роках для співробітників спеціальних підрозділів. Її можна було умовно розділити на дві групи: для армії і для КДБ.

У другому випадку були потрібні спеціальні боєприпаси. Наприклад пістолети з глушниками для армії створювалися на основі пістолетів системи

Стєчка (АПС) або пістолета системи Макарова (ПМ). Вони виготовлялись для частин військової розвідки і спецназу.

Пістолети з глушниками нерідко застосовують у бойових цілях. Особливо в ході спеціальних операцій, коли постріли не повинні робити шуму або полум'я. Такі види зброї можуть бути менш ефективними, ніж міні-кулемети чи гвинтівки, проте вони підходять для прихованого носіння.

Безшумний спеціальний пістолет С-4 (С-4М) «Гроза» – радянський неавтоматичний пістолет безшумної і безполум'яної стрільби. Індивідуальна зброя прихованого застосування підрозділів агентурної і спеціальної розвідки збройних сил і деяких спецслужб.

В пістолеті застосовується спеціальний патрон типу ПЗА (ПЗАМ). В якому при пострілі куля виштовхується не пороховими газами, а спеціальним поршнем, який, надавши кулі початкову швидкість, заклинюється в гільзі і замикає всередині неї порохові газу, що забезпечує безшумність і безполум'яність стрільби.

Інший пістолет самозарядний спеціальний пістолет безшумної і безполум'яної стрільби «Вул». Індивідуальна зброя прихованого застосування підрозділів агентурної і спеціальної розвідки збройних сил і деяких спецслужб.

Ми вважаємо, що важливим моментом при криміналістичному дослідженні зразків зброї з використанням пристроїв для безшумної стрільби, експерту важливо знати будову пристроїв, їх принцип дії та способи застосування. І враховуючи те, що пристрої за своїми конструктивними особливостями можуть застосовуватись в різних видах стрілецької зброї і також мати різну конструкцію, то як наслідок результати стрільби з даних видів зброї також можуть відрізнятись від тих, які закладені в тактико-технічні характеристики досліджуваного зразка зброї. А це необхідно обов'язково враховувати при проведенні криміналістичних досліджень.

Садченко О.О.

ПРИНЦИПИ ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ДЛЯ ВПІЗНАННЯ ЛЮДИНИ

У теорії криміналістики формування системи принципів пред'явлення для впізнання є недостатньо розробленою проблемою. Аналіз криміналістичної літератури показує, що ця проблема вирішувалася лише в роботах Н.А. Селіванова, у зв'язку з розглядом загальних принципів криміналістичної ідентифікації, а не в якості предмета спеціального аналізу.

Н.А. Селіванов сформулював два принципи : 1) принцип виключення чинника навіювання відносно особи, яка впізнає; 2) принцип забезпечення контролю за тим, щоб уявний образ об'єкту, що ідентифікується, був досить виразний [4, с. 49].

Зазначене, не свідчить про те, що в криміналістиці взагалі відсутні знання, які стосуються положень, що відіграють роль принципів вказаної слідчої (розшукової) дії. Усі автори, що пишуть на тему тактики і технології пред'явлення для впізнання, формулюють правила і інші положення, які, на